

mun. Chişinău

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Oleg Sternioală și Dumitru Mardari

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Ministerul Apărării al Republicii Moldova, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

La 17 decembrie 2012, Iovu Vitali s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii înaintate, Iovu Vitali a indicat că, la 24 februarie 1997 a încheiat contract de îndeplinire a serviciului militar prin contract în Armata Națională a Republicii Moldova, cu Ministerul Apărării în persoana comandantului Detașamentului Topogeodezic al Ministerului - locotenent-colonel Nicolae Șveț. Conform prevederilor contractului menționat, s-a obligat că în perioada îndeplinirii serviciului militar prin contract să îndeplinească cinstit și conștiincios, prevederile jurământului și ale regulamentelor militare, ordinelor și dispozițiilor comandantilor (sefilor).

Din momentul semnării contractului de îndeplinire a serviciului militar, s-a obligat să îndeplinească serviciul conștiincios, ordinele comandanților și șefilor, iar în schimb să beneficieze de drepturile militarilor prin contract conform legislației cu privire la Forțele armate, în vigoare la data semnării contractului.

Unul din drepturile militarilor și membrilor familiilor lor, la data semnării de către el a contractului de îndeplinire a serviciului militar prin contract, conform art. 9 (3) alin. 2 al Legii cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor nr. 970 din 17 martie 1992, a cetățenilor care trec

pregătirea militară era - Dreptul la asigurarea cu spațiu locativ din contul structurii militare.

La 26 martie 1997 a depus raport pe comandă în care a solicitat de a fi asigurat cu spațiul locativ, conform normelor stabilite - apartament cu o odaie din contul Ministerului Apărării. Conform raportului depus el, a fost inclus în lista generală a militarilor ce necesită asigurare cu spațiul locativ în garnizoana Chișinău, la apartament cu o odaie.

Ulterior la 20 august 2006, în familia lor s-a născut fiul Teodor și conform documentelor prezentate, în scopul îmbunătățirii condițiilor de trai, a fost luat la evidență și inclus în lista solicitanților la apartament cu două odăi.

Acest lucru este confirmat prin certificatul nr.72/444 din 29 noiembrie 2012 eliberat de către șeful direcție cazare, construcții și evidenți colonel Afanasie Dăscălescu. Chiar dacă, legislația în vigoare la data semnării de către el a contractului de îndeplinire a serviciului militar, prevedea că ofițerii urmau să fie asigurați cu spațiu locativ în termen de un an de la data semnării contractului, sergenții în termen de trei ani, iar persoanele din efectivul de soldați în termen de cinci ani de serviciu militar neîntrerupt, pînă în prezent el nu a fost asigurat cu spațiul locativ,

Dreptul militarilor la spațiul locativ a fost prevăzut și de art. 21 din Legea cu privire la statutul militarilor nr.162 din 22 iulie 2005.

Din data luării la evidență cu spațiul locativ din contul Ministerului Apărării al Republicii Moldova – 26 martie 1997, s-a adresat verbal de nenumărate ori de a fi asigurat cu spațiul locativ conform raportului depus dar de fiecare dată, sub diferite pretexte persoanele responsabile de asigurare militarilor cu spațiul locativ, se eschivau de la onorarea a obligațiilor contractuale de a-l asigura cu spațiul locativ.

La 14 noiembrie 2012, s-a adresat cu o petiție Ministrului Apărării al Republicii Moldova prin care a solicitat să fie asigurat cu spațiul locativ.

Prin răspunsul din 04 decembrie 2012, a fost informat că legislația la care s-a referit a fost abrogată, iar la moment Ministerul Apărării nu-1 poate asigura cu spațiul locativ.

Consideră răspunsul Ministerului Apărării unul neîntemeiat, deoarece conform prevederilor Codului civil, Legea civilă nu are caracter retroactiv, iar în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților.

Iovu Vitali și-a întemeiat acțiunea conform art. 267 al Codului Civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Conform art. 16 al Legii cu privire la petiționare, petiționarii, care consideră că drepturile lor sînt lezate și nu sînt de acord cu deciziile organului sau persoanei oficiale care au examinat petiția, au dreptul de a se adresa în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei. Conform Legii contenciosului administrativ obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de

lege, iar persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate. Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Solicită Iovu Vitali obligarea Ministerului Apărării al Republicii Moldova să îl asigure cu spațiu locativ – apartament cu două odăi în orașul Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 iulie 2013, acțiunea a fost admisă integral (f.d.52, 55-60).

S-a obligat Ministerul Apărării al Republicii Moldova să-l asigure pe Iovu Vitali cu spațiu locativ în mun. Chișinău, conform succesiunii rîndului, în conformitate cu legislația locativă a Republicii Moldova, ținînd cont de componența familiei acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de către Ministerul Apărării al Republicii Moldova, casată hotărîrea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărîre prin care:

S-a respins acțiunea depusă de către Iovu Vitali (f.d.86-90).

La 14 martie 2014, Iovu Vitali a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată recursul depus la 14 martie 2014, este declarat în termen.

Recurentul, Iovu Vitali în motivarea recursului a indicat că instanța de apel a aplicat legea care nu urma a fi aplicată, a interpretat eronat legea și în consecință a emis o decizie ilegală.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 31 martie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Apărării al Republicii Moldova cererea de recurs depusă de către Iovu Vitali cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de Ministerul Apărării al Republicii Moldova la 18 aprilie 2014 a solicitat ca recursul depus de către Iovu Vitali, să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Iovu Vitali, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de

procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Iovu Vitali, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Iovu Vitali se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari